

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 207/2021
27.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врбасу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Пејовић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 365/20 од 01.10.2020. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 365/20 од 01.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П2 207/19 од 04.06.2020. године, одређене су мере заштите од насиља у породици, те је туженом забрањено да приступа у простор око места становања оштећене ББ у ..., на удаљености мањој од 50м и забрањено му је свако даље узнемиравање бивше емотивне партнерке нарочито слањем СМС или порука преко друштвених мрежа. Мере заштите од насиља у породици одређене су на период од годину дана и могу бити продужене све док не престану разлози због којих су одређене. Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се туженом забрани да се приближава оштећеној ББ на удаљености мањој од 100м. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 365/20 од 01.10.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) у вези члана 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП јер је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеном поступку. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се наводима ревизије указује, није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени и ББ су започели емотивну везу у јулу 2018. године. Већ крајем августа месеца 2018. године почели су проблеми у вези (највише због потребе туженог да константно контролише ББ и њене поступке) услед чега је ББ одлучила да прекине везу. Међутим, како је тужени и даље позивао и покушавао да ступи у контакт са њом, она му је и путем СМС порука предочила да не жели да буде са њим, а затим је блокирала његове позиве и његов профил на друштвеним мрежама. После извесног периода ББ је поново одблокирала туженог који је са њом ступио у контакт преко друштвених мрежа. Крајем децембра 2018. године обновили су емотивну везу. У почетку су имали складне односе и одлучили да живе у заједници, па се тужени преселио у њен стан. Са њима су у заједници живели и ББ син из првог брака ВВ (рођен ... године) и њена ћерка из другог брака млт. ГГ (рођена ... године) у браку са ДД који брак је разведен 2016. године. Убрзо по заснивању заједнице живота поново је дошло до поремећаја њиховог емотивног односа, потом и до прекида заједнице живота. Тужени је након престанка емотивне везе, који је иницирала ББ почео да је узнемирава покушавајући мимо њене жеље да ступи у контакт са њом тако што је повремено долазио, куцао, тражио да ББ отвори врата, преко чланова њене породице (позивао је ББ сина и њену мајку, ВВ девојку и ДД - бившег ББ супруга са којим је она у међувремену обновила емотивну везу), поднео је и пријаву за запослење у предузећу у ком је запослена ББ, неосновано је пријављивао Центру за социјални рад да занемарује децу (водителј случаја ЦЗСР је констатовоа да именована не занемарује своју децу) и константно је узнемиравао телефоном шаљући јој СМС поруке љубавне садржине (са више претплатничких бројева које користи тужени) као и поруке путем друштвених мрежа, молећи је да се помире. ББ није одговарала на ове поруке, већ му је послала једну поруку садржине да схвати да не жели више да буде са њим. Међутим, тужени је наставио са слањем порука и са позивима. Због страха за своју безбедност и безбедност своје деце ББ је 09.03.2019.године пријавила полицији да је узнемирава бивши ванбрачни партнер АА. Ток и садржина испољавања насиља од стране туженог ближе је описана у нижестепеним пресудама. Градски центар за социјални рад- Општине ... је с`обзиром на висок степен ризика од понављања насиља и потребу за безбедним и спокојним животом, предложио изрицање мере заштите од насиља у породици забраном АА даљег узнемиравања и приласка ББ .

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално из одредбе чланова 197. и 198. Породичног закона, закључивши да су односи нарушени и конфликтни, а да интензитет узнемиравања који је тужени показао према ББ завређује изрицање мере забране узнемиравања и мере забране приближавања месту становања на удаљености мањој од 50 метара, како би се пружила адекватна заштита ББ (његовој бившој емотивној партнерки).

Насиље у породици је дефинисано чланом 197. Породичног закона (“Сл. гласник РС“ број 18/05), тако што је у ставу првом одређено да се под насиљем у

породици подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице, док су у ставу другом истог члана наведени карактеристични видови насиља у породици који се у пракси најчешће испољавају, уз одређење да се насиљем у породици сматра свако дрско, безобзирно, злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице. Према члану 198. став 1. Породичног закона против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којим се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим члановима породице.

По становишту Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови понашање туженог окарактерисали као насиље над ББ. Наиме, у конкетном случају утврђено је да је тужени ББ узнемиравао телефоном шаљући јој СМС поруке емотивне садржине у намери да обнови везу чему се она изричито противила, чиме је вршио вербално насиље и психички је узнемиравао посетама стану и контактирањем чланова њене породице, на који начин је угрожавао њено спокојство. Према налазу и мишљењу органа старатељства однос између парничних странака је конфликтан и оправдава тражене мере заштите због испољеног насиља јер понашање, као и изговорене и написане речи туженог код ББ изазивају доминацију осећаја страха, узнемирености и забринутости за телесни интегритет. Правилно су изречене мере заштите од насиља у породици које су ограничене на временски период од годину дана што с'обзиром на све околности случаја представља довољну просторну и временску дистанцу за решавање конфликтног односа, односно удаљавање туженог и ББ на овај временски период у циљу превазилажења поремећених односа.

Супротно наводима ревизије другостепени суд је доносио побитану пресуду правилно применио одредбу члана 197. Породичног закона дајући уверљиве и правилне разлоге за свој закључак о томе да је дошло до породичног насиља, односно да је у питању модел понашања туженог који обухвата разне радње и понашања који представљају акте психичког насиља (угрожава душевно здравље и спокојство ББ) и применом одредбе члана 198. став 2. тачке 3. и 5. Породичног закона, да би се предупредило ново насиље према њој, одредио мере забране приближавања туженог месту становања и даљег узнемиравања и контактирања ББ, на период од годину дана, сагласно одредбама члана 198. став 3. Породичног закона, како би се спречила могућност стварања сличних конфликтних ситуација, налазећи да су одређене мере заштите одговарајуће постојећој ситуацији, из којих разлога се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Нису основани ни ревизијски наводи којима се указује да између туженог и ББ није било комуникације од 2019. године и да упућене поруке тужили не представљају насиље у породици, већ покушај обнављања везе, као и да је тужени изманипулисан и емотивно и материјално од стране ББ (позајмила новац од мајке туженог) те да се поврх свега он „етикетира“ као насилник. Наиме, дрско, безобзирно и злонамерно понашање и упућене поруке туженог у контексту њиховог целокупног односа по правилној оцени нижестепених судова представља насиље јер су код ББ изазвале узнемиреност, страх и поремећај психичке равнотеже. Тужени има могућност да користи друга законска средства којима би евентуално реализовао враћање дуга јер је за одлучивање у овом поступку ирелевантно питање нерешених имовинских односа. Такође, насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице за које, да би било

квалификовано као насиље у породици, није неопходан одређени континуитет, већ је у одређеним ситуацијама довољан и један акт понашања који има карактер насиља у породици.

Нису основани ревизијски наводи којима се напада основаност и дужина трајања одређених мера заштите од насиља у породици, јер су мере које су одређене побијеном пресудом у оквиру законског максимума у трајању од годину дана на основу члана 198. став 3. Породичног закона. Циљ одређивања мере заштите од насиља у породици је да се насиље убудуће спречи, а заштитне мере имају и превентивни карактер. Изречене заштитне мере имају за циљ не само санкцију за учињену повреду већ и превентивни разлог како би се убудуће спречило узнемиравање и насиље и обезбедило спокојство и безбедност жртве, а и осталих чланова породице.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилно је донета и одлука о трошковима парничног поступка на основу чланова 153. став 1. ЗПП и члана 207. Породичног закона.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић